

**ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
Кафедра публічного управління та адміністрування**

РЕПІНА ІРИНА ЮРІЇВНА

**РЕФОРМУВАННЯ ВИБОРЧОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ
ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ**

Спеціальність: 281 Публічне управління та адміністрування

АВТОРЕФЕРАТ

магістерської роботи на здобуття наукового ступеня
магістра публічного управління

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми дослідження визначається тим, що Європейський вибір українського народу зумовлює до удосконалення виборчої процесу та призводить до реформування виборчої системи України.

Європейські орієнтири спонукають Українську державу до розбудови демократичного політичного устрою, основними елементами якого є верховенство права, повага до прав та свобод людини й громадянина, проведення легітимних, вільних, чесних виборів та інше.

На сьогоднішній день не існує ідеальної виборчої системи. В кожній державі виборча система утворюється індивідуально, і залежить від деяких факторів: історичних, політичних та культурних. Усі виборчі системи мають свої переваги та недоліки, і тому для нашої країни реформування виборчої системи має особливе значення, бо це є шляхом демократичного розвитку держави. Адаже з огляду на досвід європейських країн, професійність державного управління, багато в чому залежить від ефективної роботи законодавчого органу.

Процеси європейської інтеграції, внутрішньополітичні зміни, пов'язані з виникненням нових партій і громадських організацій, активізація інституцій громадянського суспільства – ось далеко не повний перелік чинників, які спонукають до реформування виборчої системи, пошуку її найбільш оптимальної моделі для України.

Саме тому, розгляд різних типів виборчих систем, аналіз позитивних і негативних рис існуючих у світі виборчих моделей, вивчення досвіду їх впровадження та функціонування є вкрай необхідним для реформування виборчого законодавства.

Аналіз стану наукової розробки досліджуваної проблеми показав, що в сучасній науці проблему реформування Виборчої системи України в контексті євроінтеграційних процесів розкрито досить ґрунтовно. Однак, більшість досліджень розкривають або теоретичні аспекти, або містять критику та визначають недоліки пропорційної системи з відкрити списками та Виборчого кодексу України. Об'єктивних, комплексних робіт щодо тенденцій виборчого процесу в контексті євроінтеграційних процесів в Україні є досить небагато. Саме ці обставини визначили вибір теми магістерської роботи, об'єкта, предмета та мети дослідження.

Об'єктом дослідження є виборча система України.

Предметом дослідження є особливості реформування виборчої системи України в контексті євроінтеграційних процесів.

Мета і завдання дослідження. Метою даної роботи є аналіз виборчих систем та норм законодавства, які опосередковують їх функціонування і реформування. З урахуванням мети дослідження було визначено наступні **завдання**:

- дослідити стан наукової розробки проблеми та джерельну базу дослідження реформування виборчої системи;
- визначити категоріальний апарат дослідження реформування виборчої системи;
- вивчити досвід виборчих систем в європейських країнах;
- дослідити становлення виборчої системи в Україні;
- проаналізувати нормативно-правові засади проведення виборів в Україні;
- розглянути правовий механізм, як основну складову реформування виборчої системи;
- визначити окремі недоліки національного виборчого законодавства в контексті європейської інтеграції України;
- проаналізувати перспективи розвитку національної виборчої системи;
- дослідити Виборчий кодекс, як шлях удосконалення виборчого законодавства України.

Методи дослідження. У ході виконання магістерської роботи було використано такі

методи: описовий – для розкриття сутності виборчих систем в європейських країнах; формально-логічний метод – для визначення поняття "виборча система" і для його подальшого застосування; системний – для аналізу особливостей сучасної виборчої моделі; порівняльний – для виявлення позитивних і негативних рис мажоритарної та пропорційної виборчих систем; структурно-функціональний для аналізу можливих наслідків застосування різних виборчих моделей в Україні.

Системний підхід є методологічною основою всієї роботи й використовується для вирішення більшості завдань дослідження. Зокрема, з позицій системного підходу розглянуто основні тенденції та напрями правового регулювання виборчого процесу на сучасному етапі державотворення. Для аналізу законодавчих актів та нормативних документів використовувався системно-аналітичний метод.

Наукова новизна одержаних результатів одержаних результатів полягає у тому, магістерська робота є першим комплексним дослідженням реформування виборчої системи України в контексті євроінтеграційних процесів. Наукова новизна магістерської роботи полягає у тому, що:

- уточнено поняття «виборчий процес», під яким варто розуміти політичний, соціальний та державно-управлінський процес, спрямований на організацію та проведення виборів, в результаті якого відбувається оновлення органів (суб'єктів) державного управління, що здійснюється в межах чітко сформованого правового поля.

- запропоновано задля розвитку національної виборчої системи в контексті євроінтеграційних процесів доопрацювати та прийняти Виборчий кодекс України, провести інформаційно-роз'яснювальну кампанію щодо особливостей пропорційної виборчої системи з відкрити списками, підвищити кваліфікацію персоналу виборчих комісій та законодавчого закріплення чітких вимог до посади члена виборчих комісій усіх рівнів, не допустити використання адміністративного ресурсу для втручання в перебіг виборчого процесу та впливу на результати виборів.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що теоретичні положення магістерської роботи щодо реформування виборчої системи України в контексті євроінтеграційних процесів можуть бути використані в діяльності державних органів управління виборчим процесом; у науково-дослідній роботі для подальшого вивчення реформування виборчої системи; у навчальному процесі вищих навчальних закладах за професійними програмами підготовки магістрів державного управління; у навчально-методичній роботі при розробці й удосконаленні навчальних курсів, написанні підручників, навчальних посібників, курсів лекцій, навчально-методичних матеріалів тощо.

Структура магістерської роботи обумовлена метою, завданнями і логікою дослідження і складається з вступу, трьох розділів, висновків, списку літератури. До тексту додано список використаних джерел (91 найменування). Загальний обсяг роботи становить 106 сторінок, з яких обсяг основного тексту — 93 сторінки.

Основний зміст магістерської роботи

У вступі обґрунтовано актуальність теми, сформульовано мету та основні завдання, об'єкт і предмет, методи дослідження, висвітлено наукову новизну і практичне значення виконаної роботи. Наведено результати апробації основних положень та особистий внесок автора дослідження.

У першому розділі «Теоретико-методологічні засади дослідження реформування виборчої системи України в контексті євро інтеграційних процесів»

охарактеризовано стан наукової розробки проблеми та джерельну базу дослідження, наведено категоріальний апарат дослідження, вивчено досвід виборчих систем європейських країн.

Підрозділ 1.1. «Стан наукової розробки проблеми та джерельна база дослідження» присвячен аналізу стану наукової розробки проблеми у вітчизняній науці.

Важливою групою джерел для написання магістерської роботи є напрацювання вітчизняних (А. Андрійцьо, М. Баймуратов, С. Батура, Н. Богашева, В. Генералюк, Н. Гербут, І. Дробуш, Д. Енніс, В. Кальник, І. Климкова, В. Когутюк, О. Майданник, І. Мельник, М. Наход, О. Новиков, В. Олексенко, М. Остапенко, І. Пирога, Є. Поляков, Г. Пономарьов, Б. Райковський, П. Романюк, М. Савчин, І. Сліденко, Д. Смолінська, К. Турчинов, О. Чоловська, О. Шумляк) науковців, а також нормативно-правові акти: Конституція України, Закони України: «Про вибори Президента України», «Про вибори народних депутатів України», «Про місцеві вибори», «Про центральну виборчу комісію», «Про Державний реєстр виборців» тощо.

Зроблено висновок, що на даний час сформована потужна джерельна база щодо теоретичних та практичних аспектів реформування виборчої системи України. Проте більшість досліджень розкривають або теоретичні аспекти, або містять критику та визначають недоліки пропорційної системи з відкрити списками та Виборчого кодексу України. Комплексних та об'єктивних, робіт щодо тенденцій виборчого процесу в контексті євроінтеграційних процесів в Україні є досить небагато. Ці обставини визначили вибір теми магістерської роботи, об'єкта, предмета та мети дослідження.

У підрозділі 1.2. «Категоріальний апарат дослідження» розкрита сутність поняття «вибори» - процес, у результаті якого певна сукупність людей, часто організована в політичні об'єднання (партії) шляхом голосування формує державний орган або виборну посаду. Розкрите значення поняття «виборча система» - спосіб визначення результатів виборів, від якого залежить порядок поділу депутатських мандатів і сам механізм організації виборів. Розкрито поняття «виборча формула» — критерії за якими визначається переможець або переможці виборів.

Перераховано та надано визначення типів різних виборчих систем. А саме, мажоритарна виборча система — це виборча система, завдяки якій перемагає той кандидат чи кандидати, який отримав чи отримали встановлену законом більшість голосів виборців. Пропорційна виборча система — це виборча система, відповідно до якої депутатські мандати розподіляються між списками кандидатів пропорційно до кількості голосів, які отримав кожний з цих списків. І змішана виборча система — це виборча система, що є комбінацією мажоритарної та пропорційної виборчих систем. Наведені переваги та недоліки цих систем.

Таким чином, чітке розуміння і застосування ключових термінів дослідження надасть змогу кращого розуміння виборчого процесу в цілому, а запозичення європейського досвіду сприятиме модернізації державного управління виборчим процесом.

У підрозділі 1.3. «Досвід виборчих систем європейських країн» надано приклади різних виборчих систем які застосовуються в європейських країнах, а саме в - Польщі, Португалії, Бельгії, Ірландії, Фінляндії, Італії, Греції, Франції, Німеччини та Литви.

Зроблено висновок, що розглядаючи і порівнюючи виборчі системи європейських країн, не можна визначити, яка з них найкраща. Жодна виборча система не є досконалою, усі вони можуть більше або менше відповідати потребам сьогоденного часу, але вивчення та аналіз виборчих систем європейських країн є корисним при реформуванні виборчого законодавства України.

У другому розділі «Характеристика сучасного стану виборчої системи України» проаналізовано становлення виборчої системи в нашій країні, наведено

нормативно-правові засади проведення виборів в Україні, досліджено правовий механізм як основна складова реформування виборчої системи України.

У підрозділі 2.1. «*Становлення виборчої системи в Україні*» наведено та проаналізоване становлення виборчої системи в Україні починаючи з 1990 року і по сьогоднішній час. Поетапно розкрито застосування різних виборчих систем в Україні в різні часи, що призвело до висновку, що від правлячої влади в країні від того шляху, який країна проходить, і від того досвіду який країна має або запозичує залежить саме який тип виборчої системи буде використовуватися на виборах.

У підрозділі 2.2 «*Нормативно-правові засади проведення виборів в Україні*» визначено, що нормативно-правові засади проведення виборів в Україні становлять законодавчі акти, до яких відноситься Конституція України, Закон України «Про вибори Президента України», Закон України «Про вибори народних депутатів України», Закон України «Про місцеві вибори», та інші нормативно-правові акти, що приймаються ВРУ. Також існує багато міжнародно-правових документів, ратифікованих ВРУ, в яких зафіксовані загальновизнані основні принципи виборчого права.

Розглянуто положення Закону України «Про вибори народних депутатів України», який забезпечує детальне регулювання процесу парламентських виборів в Україні з намаганням передбачити більшість позаштатних ситуацій, які можуть виникнути під час виборчого процесу.

Аналіз виборчого законодавства в нашій країні засвідчив, що кожен із виборчих законів був кращим за попередній, проте мав тимчасовий характер. Зміни виборчого законодавства характеризуються: ухваленням кожного нового виборчого закону в гострій політичній боротьбі; прийняттям нового виборчого закону під час виборчого процесу; істотною зміною типу виборчої системи та збільшенням кількості процедур.

У підрозділі 2.3. «*Правовий механізм як основна складова реформування виборчої системи України*» показано, що механізм реформування виборчої системи визначає його правова складова, яка впливає на відповідність виборів міжнародним стандартам, а саме таким, як забезпечення рівноправності усіх суб'єктів виборчого процесу; прозорості фінансування виборчих кампаній; вільного волевиявлення виборців, відсутності тиску на них та підкупу; заборона використання ресурсів влади на користь певних суб'єктів виборчого процесу; забезпечення діяльності засобів масової інформації у межах законодавства України.

Підготовка проектів законів, прийняття нормативних актів, контроль за виконання вимог, які в них містяться, належать до важливих елементів механізмів реформування виборчої системи нашої держави.

У третьому розділі «**Проблеми та напрями реформування виборчої системи України**» обгрунтовано окремі недоліки національного виборчого законодавства в контексті європейської інтеграції України, проаналізовано перспективи розвитку національної виборчої систем, досліджено виборчий кодекс — як шлях вдосконалення виборчого законодавства України.

У підрозділі 3.1. «*Окремі недоліки національного виборчого законодавства в контексті європейської інтеграції України*» проаналізовано становлення виборчого законодавства, починаючи з 1993 року з прийняттям Закону України «Про вибори народних депутатів України». Можна зазначити, що зміни до виборчого законодавства часто мають кон'юнктурний характер і відбуваються в інтересах окремих політичних сил, які шляхом частих змін виборчого законодавства намагаються забезпечити свою присутність у владі. Крім того, політичні діячі взяли за практику внесення змін до виборчого законодавства не лише напередодні виборів, але й під час виборчого процесу.

Особливу увагу надано документам, які ухвалює Венеціанська Комісія, та висновкам, які надає ОБСЄ, оскільки для країни ці документи дуже цінні. Серед таких

документів, є Кодекс належної практики у сфері діяльності політичних партій від 2008 року, Кодексу належної практики у виборчих справах 2002 року, у 2005 році Венеціанська Комісія прийняла Роз'яснювальну декларацію про стабільність виборчого законодавства.

У підрозділі 3.2. «Перспективи розвитку національної виборчої системи» наведені переваги пропорційної виборчої системи, а саме: врахування широкого спектру суспільних інтересів; забезпечення підвищення інтересу виборців до політичних проблем; чітка визначена структура партійного представництва у парламенті.

Важливим недоліком діючої в Україні виборчої системи є «закритість» списків, що не дає змоги виборцю повною мірою висловити свої вподобання щодо конкретних політиків і надмірно підносить впливовість партійних лідерів, закріплюючи авторитаризм та бюрократію у партіях. Тому, сьогодні так важливо, щоб виборча система була «відкритою».

У підрозділі 3.3 «Виборчий кодекс — як шлях вдосконалення виборчого законодавства України» зазначено, що Виборчий кодекс України покликаний вирішити такі завдання:

- як найповніша реалізація волі громадян на основі виборчого законодавства, підвищення ефективності виборчого процесу;
- сприяння утвердженню партій у суспільстві і піднесенню їх авторитету;
- партійність виборчого закону, тобто основними суб'єктами виборчого процесу мають бути політичні партії;
- структурування парламенту;
- сприяння політичній структуризації суспільства;
- забезпечення обрання стійкої парламентської більшості, яка спроможна буде створити дієвий Кабінет Міністрів і взяти на себе відповідальність за дії ВРУ;
- підготовка закону разом із іншими законодавчими і підзаконними актами, які потребують свого прийняття на підставі закону про вибори.

ВИСНОВКИ

Відповідно до визначених у магістерській роботі мети і завдань отримані результати, які в сукупності вирішують важливе наукове завдання щодо реформування виборчої системи України в контексті євро інтеграційних процесів. В узагальненому вигляді вони зводяться до таких теоретичних і практичних висновків:

1. На основі аналізу наукових поглядів та підходів вітчизняних вчених встановлено що в сучасній науці проблему реформування виборчої системи України в контексті євроінтеграційних процесів розкрито досить ґрунтовно. Але, більшість науковців розкривають або теоретичні аспекти, або містять критику та визначають недоліки пропорційної системи з відкрити списками та Виборчого кодексу. Об'єктивних, комплексних робіт щодо тенденцій виборчого процесу в контексті євроінтеграційних процесів в Україні є досить небагато.

2. Уточнено ключові поняття дослідження. Зокрема, поняття «вибори» розглядають як державно управлінський процес, здійснюваний у межах чіткого правового регулювання, та практично ідентифікують його з терміном «виборчий процес». Також, «вибори» - процес, у результаті якого певна сукупність людей, часто організована в політичні об'єднання (партії) шляхом голосування формує державний орган або виборну посаду. Розкрите значення поняття «виборча система» - спосіб визначення результатів виборів, від якого залежить порядок поділу депутатських мандатів і сам механізм організації виборів. Розкрито поняття «виборча формула» — критерії за якими визначається переможець або переможці виборів.

Перераховано та надано визначення типів різних виборчих систем. А саме,

мажоритарна виборча система — це виборча система, завдяки якій перемагає той кандидат чи кандидати, який отримав чи отримали встановлену законом більшість голосів виборців. Пропорційна виборча система — це виборча система, відповідно до якої депутатські мандати розподіляються між списками кандидатів пропорційно до кількості голосів, які отримав кожний з цих списків. І змішана виборча система — це виборча система, що є комбінацією мажоритарної та пропорційної виборчих систем. Наведені переваги та недоліки цих систем.

3. Проаналізовано та розкрито досвід виборчих систем які застосовуються в європейських країнах. До основних факторів, що мають вплив на вибір виборчої системи у різних європейських країнах, належить - етнічний склад населення, економічні умови, партійно-політичну систему, згоду еліт, громадську думку. Розкрито досвід застосування різних виборчих систем в таких країнах - Польща, Португалія, Бельгія, Ірландія, Фінляндія, Італія, Греція, Франція, Німеччина та Литва.

Розглядаючи і порівнюючи виборчі системи європейських країн, не можна визначити, яка з них найкраща. Жодна виборча система не є досконалою, усі вони можуть більше або менше відповідати потребам сьогоденного часу, але вивчення та аналіз виборчих систем європейських країн є корисним при реформуванні виборчого законодавства України.

4. Наведене та проаналізоване становлення виборчої системи в Україні починаючи з 1990 року і по сьогоднішній час. Поетапно розкрито застосування різних виборчих систем в Україні в різні часи, що призвело до висновку, що від правлячої влади в країні від того шляху, який країна проходить, і від того досвіду який країна має або запозичує залежить саме який тип виборчої системи буде використовуватися на виборах.

5. Визначено, що нормативно-правові засади проведення виборів в Україні становлять законодавчі акти, до яких відноситься Конституція України, Закон України «Про вибори Президента України», Закон України «Про вибори народних депутатів України», Закон України «Про місцеві вибори», та інші нормативно-правові акти, що приймаються ВРУ. Також існує багато міжнародно-правових документів, ратифікованих ВРУ, в яких зафіксовані загально визнані основні принципи виборчого права.

Аналізуючи нормативно-правову базу України, розглянуто положення Закону України «Про вибори народних депутатів України», який забезпечує детальне регулювання процесу парламентських виборів в Україні з намаганням передбачити більшість позаштатних ситуацій, які можуть виникнути під час виборчого процесу. Багато рекомендацій Венеціанської комісії та ОБСЄ були внесені у цей закон, але є ще що покращувати.

Аналіз виборчого законодавства в нашій країні засвідчив, що кожен із виборчих законів був кращим за попередній, проте мав тимчасовий характер. Зміни виборчого законодавства характеризуються: ухваленням кожного нового виборчого закону в гострій політичній боротьбі; прийняттям нового виборчого закону під час виборчого процесу; істотною зміною типу виборчої системи та збільшенням кількості процедур.

6. Механізм реформування виборчої системи визначає його правова складова, яка впливає на відповідність виборів міжнародним стандартам, а саме таким, як забезпечення рівноправності усіх суб'єктів виборчого процесу; прозорості фінансування виборчих кампаній; вільного волевиявлення виборців, відсутності тиску на них та підкупу; заборона використання ресурсів влади на користь певних суб'єктів виборчого процесу; забезпечення діяльності ЗМІ у межах законодавства України.

Підготовка проектів законів, прийняття нормативних актів, контроль за виконання вимог, які в них містяться, належать до важливих елементів механізмів реформування виборчої системи нашої держави.

7. З'ясовано, що процес постійного реформування виборчого законодавства

негативно впливає на практику його реалізації. Як відомо, найбільш продуктивним є стабільне законодавство, а стабільним є те законодавство, яке найбільш адекватно відображає суспільні потреби та забезпечує ефективні механізми їх правового регулювання. Сучасне виборче законодавство України складається з масиву законів і нормативно-правових актів, які частково дублюються, а в деяких випадках мають відмінності там, де повинен існувати єдиний підхід до правового регулювання.

Досвід України у проведенні виборів за змішаною системою показав, що ця система сприяє провладним партіям, які за рахунок зловживання адміністративним ресурсом в одномандатних округах можуть отримати значно більше місць в парламенті, ніж отримали б, якби вибори проводились за пропорційною системою з голосуванням у єдиному загальнодержавному окрузі за закриті партійні списки.

Першочерговим пріоритетом виборчої реформи в Україні сьогодні є реформування виборчої системи шляхом заміни існуючої паралельної виборчої системи на парламентських виборах на повноцінну систему пропорційного представництва з відкритими списками, як це було рекомендовано Венеціанською комісією та Парламентською асамблеєю Ради Європи. Нагальним є підвищення політико-правової культури учасників виборчого процесу, обов'язкове врахування як історичних, національних традицій, так і передового досвіду світової виборчої практики.

Основне завдання Української держави, державного управління на сучасному етапі полягає у тому, щоб забезпечити суспільну довіру до результатів виборів, як з боку своїх громадян, усіх учасників виборчого процесу, так і з боку міжнародної спільноти, через механізми активного залучення їх до виборчого процесу на всіх етапах.

Пропорційна виборча система з відкритими списками дозволила б усунути ряд недоліків чинної в нашій державі змішаної виборчої системи:

- мінімізується вплив корупційних схем та суттєво знизяться шанси того, що партії зможуть провести до ВРУ непрофесійних до депутатської роботи кандидатів;
- зросте загальна зацікавленість громадян до виборчого процесу, виборці будуть ретельно підходити до вибору достойного кандидата;
- за такою виборчою системою установлюється прямий зв'язок між конкретним кандидатом та виборцем, тому що виборці знають за кого вони голосують;
- зросте конкуренція у самій партії, кожний активний політик змушений буде працювати так, щоб його обрали виборці, а не думати як купити «прохідні» місця.

8. Проаналізовано головний виборчий документ, який вдосконалив виборче законодавство України, а саме Виборчий кодекс. Сформульовано пропозиції щодо вдосконалення Виборчого Кодексу відповідно до пропозиції Президента України та пропозицій ЦВК. А саме: впровадження пропорційної системи з відкритими списками, відкритість фінансування політичних партій, вільний доступ громадян до виборчого процесу, затвердження механізму реалізації виборчих прав внутрішньо переміщених осіб, об'єктивність та прозорість висвітлення інформації під час виборчого процесу у ЗМІ, організації інституту регіональних представництв ЦВК для підвищення кваліфікації членів виборчих комісій усіх рівнів, з метою забезпечення законності у виборчому процесі, збільшити обсяг компетенції ЦВК щодо розгляду нею питань про порушення виборчого законодавства за власною ініціативою.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ

- І. Ю. Репіна. Досвід виборчих систем країн ЄС / Репіна І.Ю. // Могилянські читання – 2019 : зб. тез доп. наук. – практ. конф. : Лісабонський договір – 10 років після

набуття чинності. Що змінилося у функціонуванні ЄС? [м. Миколаїв, 2 грудня 2019 р.] / - Миколаїв : Вид – во ЧНУ ім. Петра Могили, 2019. (у друці).

АНОТАЦІЯ

Репіна І. Ю. Реформування виборчої системи України в контексті євро інтеграційних процесів – На правах рукопису.

Магістерська робота на здобуття освітнього ступеню «магістр». Чорноморський національний університет імені Петра Могили. – Миколаїв, 2019.

В магістерській роботі досліджено особливості реформування виборчої системи в контексті євро інтеграційних процесів.

Досліджено стан наукової розробки проблеми та джерельну базу дослідження. Розкрито категоріальний апарат дослідження. Уточнено ключові поняття дослідження. Зокрема, поняття «виборча система» - спосіб визначення результатів виборів, від якого залежить порядок поділу депутатських мандатів і сам механізм організації виборів.

Досліджено досвід виборчих систем які застосовуються в європейських країнах, а саме в - Польщі, Португалії, Бельгії, Ірландії, Фінляндії, Італії, Греції, Франції, Німеччини та Литви. Проаналізовано становлення виборчої системи в Україні. Визначено нормативно-правові засади проведення виборів в Україні. Проаналізовано правовий механізм як основна складова реформування виборчої системи України.

Наведено окремі недоліки національного виборчого законодавства в контексті європейської інтеграції України. Досліджено перспективи розвитку національної виборчої системи. Наведено переваги пропорційної виборчої системи з «відкритими списками». Проаналізовано виборчий кодекс — як шлях вдосконалення виборчого законодавства України.

Ключові слова: вибори, виборча система, виборчий кодекс, реформування виборчої системи.

Repina I.Y. Reforming the Electoral System of Ukraine in the Context of Euro Integration Processes - On the Rights of the Manuscript.

Master's Degree for Master's Degree. Black Sea National University named after Petro Mohyla. - Nikolaev, 2019.

The master's work explores the peculiarities of electoral reform in the context of Euro integration processes.

The state of scientific development of the problem and the source base of the research are investigated. The categorical apparatus of the research is disclosed. The key concepts of the study have been clarified. In particular, the notion of “electoral system” is a way of determining the results of elections, on which the order of division of parliamentary mandates and the mechanism of organization of elections depend.

The experience of electoral systems used in European countries, namely in Poland, Portugal, Belgium, Ireland, Finland, Italy, Greece, France, Germany and Lithuania, is explored. The formation of the electoral system in Ukraine is analyzed. The

legal framework for holding elections in Ukraine is defined. The legal mechanism as the main component of the reform of the Ukrainian electoral system is analyzed.

Some shortcomings of the national electoral legislation in the context of European integration of Ukraine are presented. Prospects for the development of the national electoral system are investigated. The advantages of a proportional electoral system with “open lists” are given. The Electoral Code is analyzed as a way of improving the electoral legislation of Ukraine.

Keywords: elections, electoral system, electoral code, reform of electoral system.